

Păianjenul

Achim Leu

Păianjenul

Păianjenul acela când m-a mușcat în somn,
El m-a clonat desigur ,că nu mai pot să dorm!
De-atunci mă ascund singur în nopti întunecoase,
Iar din visări și gînduri torc fire de mătase

Brocaturi și dantele din fire împleteșc,
De-a căror frumusețe și stelele pălesc,
Și-agăt boabe de rouă,vrăjite giuvaiere,
De se oglindesc în ele timide, căi lactee.

Apoi din toate-acesta îți fac mii de capcane,
Ce pe furiș,hoțește tăi le aștern în cale
Cînd treci provocatoare,în nopți cu lună plină,
Ca să te prind în plasă -frumoasă libelulă!

Și-ntr-o vrăjită noapte,în plasă tu te-ai prins,
Adormind dezbrăcată- ca pe-un hamac întins !
Te legănai ca-n brațe-mi, pe mătăsosul pat,
Fără să știi frumoaso ,că te-am încatușat.

Hipnotizat pe dată de preafrumosu-ți trup,
Să plec de lângă tine de-atunci n-am mai putut.
De mă întreb adesea frumoasă libelulă,
Întradevăr mi-ești sclavă,sau mi-ești de fapt stăpîna?